

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 20 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, declarat de inculpatul

*Milinceanu Sergiu xxxxxx, născut
la xx xxxxxx xxxx în s. xxxxxx, r-nul xxxxxxxx, locuitor al
mun. xxxxxxxx, str. xxxxxxxx x, ap. xx, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.*

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare, 14.01.2015 – 20.03.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>04.05.2015 – 09.10.2015,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>15.01.2016 – 31.05.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>07.08.2015 – 07.10.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>09.01.2017 – 22.02.2017.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 20 martie 2015, Milinceanu Sergiu a fost condamnat în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal la 4 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 an.

2. Instanța de fond a constatat că la 16 octombrie 2010, orele 13.20, inculpatul Milinceanu S., având asupra sa suma de 41.000 euro, echivalentul a 653.302 lei și, urmărind scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mijloacelor financiare în valută, în proporții deosebit de mari, cunoscând despre faptul că conform Legii RM nr. 1569-XV din 20.12.002 ”Cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul RM de către

persoanele fizice” era obligat să declare în scris organelor vamale, la scoaterea de pe teritoriul Republicii Moldova a valutei străine ce depășește suma de 10.000 euro, s-a prezentat la punctul de control și trecere a frontierei de stat Leușeni-Albița și, nedeclarând organului vamal mijloacele financiare, le-a trecut ilegal peste frontiera vamală, intrând pe teritoriul României.

Tot el, la 20 decembrie 2010, orele 20.56, având asupra sa suma de 30.000 euro, echivalentul a 487.746 lei, urmărind scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mijloacelor financiare în valută, în proporții deosebit de mari, cunoscând despre faptul că conform Legii RM nr. 1569-XV din 20.12.2002 ”Cu privire la imului de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul RM de către persoanele fizice” era obligat să declare în scris organelor vamale, la scoaterea de pe teritoriul Republicii Moldova a valutei străine ce depășește suma de 10.000 euro, s-a prezentat la punctul de control și trecere a frontierei de stat Leușeni-Albița și, nedeclarând organului vamal mijloacele financiare le-a trecut ilegal peste frontiera vamală, intrând pe teritoriul României

Astfel, pe parcursul perioadei 16.10.2010-20.12.2010 inculpatul a trecut peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin nedeclarare în organele vamale suma de 71.000 euro, echivalentul a 1.141.048,20 lei, ceea ce reprezintă proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, însă aceasta a fost dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, potrivit raportului întocmit de vama românească la 02.03.2011, privind operațiunile cu sume în numerar declarate, care sunt egale sau depășesc echivalentul a 10.000 euro, pe parcursul perioadei octombrie 2010 - ianuarie 2011 în PTF Albița, se confirmă că la 16.10.2010, inculpatul Milinceanu S. a declarat în vamă suma de 41.000 euro, la rubrica destinația plății – investiții.

Conform raportului întocmit de vama românească la 02.03.2011, privind operațiunile cu sume în numerar declarate, care sunt egale sau depășesc echivalentul a 10.000 euro, pe parcursul perioadei octombrie 2010 - ianuarie 2011 în PTF Albița (f.d.44), se confirmă că la 20.12.2010, inculpatul Milinceanu S. a declarat în vamă suma de 30.000 euro, la rubrica destinația plății - cumpărare auto.

În răspunsul Biroului Vamal Leușeni din 03.06.2011, se indică că Biroul Vamal Leușeni nu dispune de informație referitor la declararea de către inculpatul Milinceanu S. a careva mijloace financiare în perioada 16.10.2010-20.12.2010, precum și faptul că inculpatul nu a completat careva declarații în acest sens, privind scoaterea mijloacelor valutare la postul vamal Leușeni-Albița.

Prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.01.2013, s-au cercetat actele ce confirmă traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova de inculpat la data de 16.10.2010 și 20.12.2010.

Argumentele apărării că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, pentru că din declarațiile lui rezultă că sumele de bani 30.000 euro și 40.000 euro, i-au fost transmise de o persoană necunoscută lui, pe care nu o poate identifica, nu-i cunoaște numele și nu a fost întocmit nici un act de transmitere a banilor, sunt pur declarative, inculpatul

ocupând o poziție prin care încearcă să inducă în eroare instanța, fiind absurd faptul ca o persoană absolut străină să transmită sume impunătoare de bani, fără întocmirea cărorva înscrisuri și acte.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, ca contrabanda, adică trecerea ilegală peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mijloacelor financiare în valută, în proporții deosebit de mari, fără declararea acestora.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul se caracterizează satisfăcător, nu are antecedente penale, este căsătorit și întreține un copil minor, că circumstanțe agravante lipsesc, concluzionând că reeducarea și corectarea lui poate avea loc fără privare de libertate, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

3. Avocatul Petru Duluța a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată prin probe pertinente și concludente care să elucideze acțiunile de contrabandă.

3.1. A declarat apel și inculpatul Milinceanu S., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că soluția de condamnare este fondată doar pe răspunsul Biroului Vamal Leușeni din 03.06.2011, acest răspuns fiind o probă confirmativă a declarațiilor sale.

Or, în lipsa unui alt suport probator, vinovăția sa nu poate fi întemeiată pe o singură probă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015, ambele apeluri au fost admise, casată sentința total și pronunțată o nouă hotărâre.

Milinceanu Sergiu a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat fapta infracțiunii.

Instanța de apel a statuat că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele infracțiunii incriminate, or probele administrate de acuzare nu confirmă existența faptei infracțiunii.

5. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel a acționat în derogare de la prevederile procesual-penale.

Or, probele administrate au demonstrat cu certitudine că inculpatul la data de 16.10.2010 și 20.12.2010 a traversat frontiera de stat și doar la intrare în România a declarat în vamă valuta introdusă.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 mai 2016, recursul a fost admis, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că instanța de apel, reluând cercetarea judecătorească, nu a emis o încheiere motivată în acest sens.

Totodată, instanța de apel prapit a casat sentința și a pronunțat o decizie de achitare din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, probele administrate nefiind supuse unei analize profunde, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, pronunțând o decizie nemotivată, care contrazice dispozitivul hotărârii.

La baza soluției de achitare, instanța de apel a pus declarațiile expuse în sentință, dar fără a fi date citirii în instanța de apel și fără a fi consemnate în procesul-verbal, contrar prevederilor art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, conform căror, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dac ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că starea de fapt și de drept este în concordanță deplină cu probele administrate și corect a fost reținută de instanța de fond, nefiind stabilite temeieri de casare a sentinței adoptate. Or, circumstanțele cauzei au fost apreciate corect, probele administrate fiind examinate din punct de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv.

Vinovăția inculpatului a fost dovedită integral prin probele administrate, inclusiv rapoartele întocmite de vama românească pe 02.03.2011 și 02.03.2011, răspunsul Biroului Vamal Leușeni din 03.06.2011, procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.01.2013.

Or, concluzia instanței de fond privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute la art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, este corectă.

8. La 19 decembrie 2016, inculpatul a declarat recurs ordinar, prin care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că sunt prezentate suficiente probe care confirmă nevinovăția lui, instanțele de fond și de apel nu i-au verificat versiunile, soluția de condamnare fiind bazată pe probe ce se contrazic.

Totodată, instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor administrate.

Or, în lipsa unui alt suport probator, vinovăția sa nu poate fi întemeiată pe o singură probă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal

concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 07 octombrie 2016, în prezența inculpatului și avocatului Petru Duluța, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 07 noiembrie 2016, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces-verbal, în lipsa inculpatului și avocatului Petru Duluța, acestora fiindu-le expediată copia de pe decizie (*vol. II f.d. 95, 118*).

Deci, hotărârea atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 07 noiembrie 2016, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 08 decembrie 2016.

Totodată, potrivit ștampilei de pe recursul ordinar, acesta a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 09 decembrie 2016, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. II f.d. 125, pct. 5. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursurile nominalizate.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar de pe rol este declarat peste termen, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Milinceanu Sergiu xxxxxx, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 20 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 martie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco